

ABONAMENTUL.

Pentru Monarhie:

Pe an 18 cor. 1/2 an
9 cor. 1/4 4.50 fl.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
1/2 an 12 cor. 1/4 an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fl., a doua
oară 12 fl., a treia
oară 10 fl.

□ □

Tot ce privește fosta
să se adreseze la Re-
dacțiunea și admiri-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Hirotonirea episcopului Gherlei.

După o întârziere remarcabilă au sosit în sfârșit decretul nou numitului episcop al Gherlei **Dr. Iuliu Hossu**, care le-a prezentat Excelenței Sale părintelui mitropolit cu rugarea să binevoască a sta-tori ziua hirotonirii Sale întru episcop. Noul episcop a propus Excelenței Sale, ca ziua aceasta să fie Întrarea în biserică, adică 4 Dec. 1917, ceea ce Înalt Preasfinția Sa a și acceptat.

Astfel Ilustritatea Sa Dr. Iuliu Hossu, va fi hirotonit întru episcop Marți în 4 Dec. 1917 în ziua Intrării în biserică.

Actul sfințirii îl va îndeplini Excelența Sa părintele Mitropolit cu concursul Ilustrităților Lor Dr. Dem. Radu episcopul Orăzii și Dr. Traian Valeriu Frențiu episcopul Lugojului.

Aflăm, că actul Sfințirii se va face în cadrele obișnuite și cu solemnitățile ecle-siastice prescrise.

În catedrală va cânta corul local înființat pentru ocazia aceasta de dl Nicodin Ganea profesor de muzică.

Imprejurările în cari trăim însă, scumpetea și lipsurile aduc cu sine, ca în afară acestea solemnități să fie cât se poate de reduse. Va lipsi banchetul dat în onoarea oaspeților sosiți, precum și concertul tradițional, aranjat cu ocaziuni de acestea. Numai chiar la încvartirarea oaspeților s'au luat măsuri.

Îmbunătățirea stării preoțimii.

S'au scris câțiva articoli în chestiunea aceasta în organul nostru »Unirea« sfârșindu-se cei mai mulți cu credința, că Venerata Superioritate a întreprins în favorul nostru pașii pentru ameliorarea sorții noastre.

Nu știm însă nimic, că într'adevăr au întreprins ceva, și ce rezultat se sperază? Destul, că preoțimea noastră, care acum abia geme sub greutatea vitală, nu poate să aștepte mai mult, căci doar e și rușine de sine și de lume, când salarizarea nici pe departe nu i-se poate compara cu a unui păstor de vite, care și cel mai slab își poate calcula pe o vară ca 2000 cor. și din cari lumea nu-i cere nimic. — Ce poate face deci preotul cu soție și copii, cari își au pretențiile stării sociale potrivite, deia cari lumea așteaptă să fie tot cei dintâi și exemple premergătoare în semnările împrumutului de războiu și toată sumedenia de colecte ce le varsă războiul asupra noastră? — și cari toate ne dau a înțelege, că suma scrisă este și barometrul patriotismului fiește-căruia.

De mult simțim cu toții în inimile noastre, ceea ce pune pe hârtie fratele »Coran« în nrul 55, pag. 2 a »Unirii«. — Că adică noi preoții suntem: »tuturor toate: bisericii, poporului, statului, comunei, școlii, economiei, societăților de binefacere și altor societăți, culturii, apărării țării«, etc. . . . »În biserică preoți și profeți, între popor păstori și părinți, în școală învățători, pe amvon glasul bisericii și al necesităților statului armatei, lip-selor sociale, . . . primii preamăritori și impunători ai legilor și ordinațiunilor; mângăitori celor de acasă, întăritori celor din războiu, impunătorii tinerii jurământului ostășesc, predicatorii nimicirei vieții și a jertfiei de sine întru împlinirea datorinței. — Folosiți de toți, dar neobservați de nime, nerăs-plătiți; noi tuturor tot îndesat să dăm, nouă nime nimic.

Că trebuie întreprins ceva în fa-vorul ameliorării preoțimii și încă fără amânare, aceasta mai mulți au cerut-o și o cerem cu toții.

Preoții de astăzi, ca să-și asigure traiul, sunt siliți a purta economie, ori a să amesteca în afaceri de comerț, cari ocupațiuni mereu li fac ciocniri cu poporul, de unde să derivă nelncrederea și ura ce o poartă în foarte multe parohii poporul față de preot. — Natural, că preotul înzestrat cu știință și bună chibzuială, prin cruțare, cumpăt și muncă alături cu servitorul, deși începe în cutare parohie, cu puțină averușcă și unde dacă ar sta numai cu molitvelnicul subsuoară ar peri de foame, dacă și Dumnezeu îi ajută, peste câțiva ani e primul, sau între cei dintâi gazde din sat. Și aceasta e deajuns, ca să trezască odiul și jaluzia poporului contra sa și să zică câte unul, care dintr'o zi de lucru și poate o miertă de bir, scoase cu multă rușine, altceva nu ți-a dat, — »vezi mă! popa nost o venit cu cufăru și azi e cel dintâi gazdă, trăgând de pe noi! da de unde dintr'alt loc?« Fac pagube apoi prin prevaricații și altele, cugetând, că popa de aceea e popă, ca toate să le sufere, iar dacă pedepsește pe cineva cu ceva, acela în viață nu-l mai aude ce predică ci cearcă în tot locul a-i strica. — Iar dacă te amesteci în ceva afaceri comerciale? ești mai mare jidov, decât jidovii și mai bucuros dau ce au și mai estin la jidan, decât preotului.

Aceste toate strică legătura de părinte și fii, păstor și turmă și de-neagă mult respectului tagmei preo-țești înaintea străinilor. Prin urmare sunt de principiul, ca preotul să fie preot și nu econom bun sau comerciant, geșeftar dextru, lumina lumii și sarea pământului. Trebuie să avem totdeauna și în tot locul preoți cu pregătiri academice, recrutați dintre cei mai aleși tineri, ca să poată fi primii între cei dintâi.

Iată pentru ce.

După războiu vom avea cu totul alt popor cu cunoștințe de popoară,

țări și mări și infectați o parte cu diferite principii socialiste, nihiliste, anarhiste etc., alta parte cu pretenziuni mai mari pe cale religio-morală și astfel față de preot. Deci cum va putea fi preotul apostolul credinței lui Hristos și apărătorul bisericii, dacă nu va posedea toate cunoștințele religioase și profane? Ar fi cea mai mare greșală a redeschide cursul bienal azi, când sunt notari, învățători și comercianți cu doctorat. Ce vază ar avea preoțimea, biserica și poporul, a cărui părinte, păstor și conducător în toate va fi preotul cu câteva clase, când și adjunctul notarului e om matur? Ne mirăm azi, că poporul dela sate de multeori are mai mult respect de un scriitor de notarăș, ori de un jandarm, decât de parohul său, oricât de învățat și vrednic ar fi acela. Da atunci ce ar putea să fie? Și tot preoți nu am avea, că și moralistul dacă vrea să trăiască, trebuie să fie econom sau geșefar.

Deci ca să nu se înmulțească fără rost, preoții proletari mai consult ar fi, dacă — regulând în general stolarele uniform și la sumă convenită — s'ar uni sub un singur preot atâtea parohii, câte ar fi în stare a-i asigura subsistența cinstită, aibă oricât de număroasă familie. Aceea nu stă, că dacă preotul nu-i în loc în fiecare parohie, nu să poate interesă și îndestuli pretenziunile bisericii și a credincioșilor cum să cade.

Când preotul trebuie să lăvingă greutățile traiului, nu poate fi preotul adevărat nici a unei parohii cu 200 suflete, dar când de acele nu va purta grije, poate fi preotul adevărat la 10,000 suflete. Și mă creadă oricine, când preotul o viață întreagă vorbește aceluiaș ascultători, cu cări a mai avut și frecări neplăcute, dela o vreme li scade zelul, nu mai are ce le spune și nici nu-l mai ascultă, decât câte o babă, căruia i-se pare că tot frumos vorbește, dar nimic nu înțelege.

Cred că mulți preoți, cari administreză filii, în cari să arată mai rar, au observat, că acolo totdeauna sunt așteptați și primiți cu mai mare dragoste și respect, așa cât cu drag pe-treo acolo și satisfac dorințelor tuturor. Acolo mai tare să alipesc de biserică și mai bine să interesează de soarta și averea ei. Când au preot, biserica e plină și le vezi din ochi dragostea și interesul, cu care îl ascultă, ținând samă tot ce au auzit. Aceasta o mărturisește și fratele Septimiu Popa în Nr. 55 a »Unirii» pag. 4, deducând, că dacă aceia ar avea preot bun, ar fi popor ales, dar rezultatul ar fi chiar contrarul.

V. C.

Al șaptelea împrumut ungar de războiu. Ministrul de finanțe adresează populației ungare din nou un apel cald, chiermându-o să facă subscripții cât mai mari la împrumutul al 7-lea.

Atragem luarea aminte a tuturor asupra condițiilor avantajoase, așa că interesele economice a fiecăruia prin subscrieri la împrumut sunt total asigurate și înmulțite. Să se ia în considerare, că semnatorii sunt ținuți în evidență din partea statului, făcându-li-se anumite favoruri la darea după venit.

De data aceasta se vor emite obligațiuni de rentă de împrumut cu 6 procente și cu 5 și jumătate. La celea dintăiu prețul subscrierii este de 96 cor. 63 fil., iar al celor din urmă 90 cor. 75 fil. Prețul de subscriere pentru obligațiile de împrumut cu 6% este pentru 100 cor. valoarea nominală numai 95 cor. 10 fil. Dacă suma să plătește până la 10 Decembrie, iar dacă plățirea se face în patru rate până la 28 Februarie — prețul e 97 cor. 20 fil. Pentru obligațiile de împrumut de 5½%, prețul de subscriere, în acelaș interval de timp, e de 91 cor. 25 fil. până la 92 cor. 25 fil. Terminul când se pot face subscrierile de războiu se începe în 15 Noembrie și durează până în 14 Decembrie. La orice institut financiar se pot face subscrieri de împrumut de războiu.

Populația țării va ști și de data aceasta să-și facă pe deplin datoria față de patrie.

FOITA.

Cătră Isus.

— Traducere. —

*O las' să mă apropii cu Ion Evangelistul
Și sfintei Tale inimi cucernice să mă'nchin,
o las' ca Magdalena plângând cu amare
[lacrimi
corzindu-ți îndurarea în calea Ta să-ți vin.*

*O las' ca pe Golgota de-adreapta Ta
tălharul,
Să mă întorc spre Tine, iertarea să fi-o cer,
o las' să-mi fie scutul inima-ți sângerată,
de unde izvorește-al iubirii căld mister,*

*Și-mi dă: Să-mi ardă'n suflet cu floară
[măreață
iubirea, ce topește din cale — orice păcat,
Să fim în bucurie, în suferinți deapururi
în orice clipă — a vieții de Tine fermecat.*

*Și-mi dă: Ca'ntoldeuuna pe-a Tale edi să
umbiu,
Să caut cu credință prea-sfântă voia Ta,
Să măngăie, să ierte, să birucuvinteze
Sărmana, pădătoasa, tradis' inima mea.*

Bina, la 6 Nov. 1917.

Traian A. Pintern.

Mormintele eroilor.

— Conferență ținută la Școala civ. de fete din Blaj în 2 Nov. 1917, de prof. A. Lupeanu. —

(Continuare și fine.)

Această vedere înviează pe copii, ținând mânuțele și aleargă veseli la casa bunicii și a bunicii, cari li așteaptă cu brațele deschise.

— Bunicițo dragă, voi trăiți? — ziseră Tityl și Mityl într'un glas. Și spre marea lor surprindere, mai văd în casa bunicii din casa lăme și pe alți frățieri ai lor. morți demult. Chiar și pasărea din celivie a bunicii trăiește, acolo în lămea cecalată, și își cântă cântecul ei obișnuit în lămea noastră.

— Bunicele voi n'ați murit? Cum se poate, că voi trăiți și aici în lămea morților?

— Da, trăim, ne poate dragă, răspunse bunicii, — noi trăim decâteori voi pământenii vă gândiți la noi!

Vedeți, iubite eleve, scrii erul acestei piene minunate, în povestea fantastică a lui Tityl și Mityl, ne arată câtă putere de vrajă are amintirea noastră a omnilor pămâtenii! Amintirea noastră li învie par'că pe morți și-i face să trăiască de câteori ne gândim la dănașii. Mare putere amintirea!

Înțelegeți acum, dragile mele, ce lucru mare este amintirea? E un dar cereș, ce ajutorul căreia noi, cei cari trăim, putem să

ne împlinim o pioasă și sfântă datorie față de scumpul nostru morți de aproape și de departe.

Soldații, cari își varsă sângele în război și mor cu sutele și cu miile prin țări îndepărtate așteaptă și cer dela noi acest dar scump, care nu ne costă prea multă osteneală: să ne gândim zilnic la dănașii, să-i învăluim cu mireasma dulce și duioasă a amintirii noastre, ca să poată trăi și peste pragurile înghețate ale mormintelor, de unde nu este întoarcere...

Amintirea noastră o cer, ca ducându-ne noi cu gândurile la dănașii să poată fi și pe mai departe cu noi, căci doar' atât de mult ne-a iubit în viață și ne iubesc fără îndoială și în împărăția cea împletită a morții...

Se cuvino deci, iubite eleve, ca să ne ducem, cât mai des cu gândul spre locurile de odihnă veșnică ale eroilor noștri în crâncenul războiu de astăzi, de ieri și de altăieri, să le căntăm cu gândul mormintele acuzate prin celea văi ale Galiciei, pe la Strij și pe la Vistula, pe la Stary-Samber și Ivangerod, prin văile stâncoase ale Serbiei ori prin munții din granița Italiei, pe la Doberdo și Isonzo, ori prin văgăunile mai apropiate ale Carpaților noștri, să ne cugătam zilnic la atâtea movile de pământ sămănate pe la celea poale de munte, pe cari se vor fi măcinat de mult bulgării proaspeți și-i vor năpădi acum buruienile părăsirii.

Situația politică.

Votul universal.

Cu redeschiderea sesiunii actuale parlamentare, viciața politică ia iarăși aripi și o mulțime de chestii de actualitate preocupă opinia publică.

Mai întâi era vorbă de soarta votului universal, care trebuie să fie pus la ordinea zilei încă în sesiunea aceasta și mântuit înainte de anul nou.

Guvernul a declarat, că înaintea oricărei alte chestiuni în sesiunea aceasta va pune pe biroul Camerei proiectul votului universal, cu care se menține oricare guvernul actual.

Proiectul este afirmative gata, e debătut de consiliul ministerial, primit cu însuflețire și unanimitate de toți, numai chiar prezentarea lui mai întârzie. Tocmai împrejurarea, că pe lângă toate promisiunile totuși în Cameră nu s'a adus încă, începe să neglijească opinia publică.

În fața redeschiderii actualei sesiuni parlamentare prim-ministru Wekerle a stat totuși cu o altă ordine de zi ca și cum s'a așteptat. A spus, că înaintea proiectului votului universal sunt alte chestii cu mult mai actuali. Astfel este *budgetul și noile legi de contribuție*. Considerând, că ședințele delegațiilor, convocate în Viena, iară vor ține vre-o șeșă săptămâni, e de prevăzut, că proiectul votului universal de abia *pe primăvară* va ajunge

la dezbateri, de cumva guvernul nu se va hotărî altcum. Semnificativ mai e, că ministrul reformei electorale Vázsonyi Vilmos s'a îmbolnăvit tocmai acum. Cu un cuvânt soarta votului universal nici decum nu e încă pe deplin hotărâtă și împrejurarea, că nici presa ungurească nu mai stăruie asupra lui, cum se aștepta, se prevede, că deocamdată toate sunt în expectativă.

* * *

O comentare a partidelor guvernamentale. Cum guvernul Wekerle nu are majoritate în dietă, existența lui este atârnoare dela atitudinea partidului Tiszaist, numit al muncii. În fața acestei situații guvernul a început *pourparleuri* cu șefii tuturor partidelor, cari îl sprijinesc, ca să afle o bază comună de guvernament, fără ca partidele să fie necesitate a-și schimba programul politic, ce-l au. Wekerle intenționa, ca pe baza unui program guvernamental să poată ușura calea pentru acei deputați din partidul muncii, cari ar voi să se însirue în jurul guvernului, spre a-l sprijini.

Spre scopul unei concentrări de natura aceasta s'a exmis din toate partidele guvernamentale comisii, cu îndatorirea de a pregăti programul comun.

La prima ședință a comisiilor acestor s'a prezentat și prim-ministru Wekerle. S'a dovedit aci, că nu se

poate ajunge la o înțelegere comună, iar o bază de guvernament, cum vrea Wekerle, nu se poate construi cu concursul partidelor actuale. În ședința comisiei a declarat mai întâi Wekerle, că la o înfăptuire a programului Apponyan privitor la o armată cu comandă maghiară nu se poate angaja. Timpurile nu sunt peste tot prielnice de a sta acum cu pretensiuni de natura această. Aceste trebuie amânate până după pace.

* * *

În Viena s'au întrunit delegațiunile. Delegații maghiari au ținut prealabil mai multe ședințe, în cari au hotărât atitudinea lor privitor la anumite chestii.

Partidul Apponyan se pregătește să interpeleze în cauza pretensiunilor cehești, cari cer comitatele slovacăști din Ungaria pe seama unei Boemii independente. Pretenziunile aceste susținute acum în mai multe rânduri de oratorii cehi în Reichsratul din Viena fără nici un protest din partea președintelui Camerei ori din partea prim-ministrului austriac, au revoltat politicienii maghiari, cari au cerut lui Wekerle să stăruie pe lângă guvernul austriac, ca aceștia să urmărească pe calca justiției eșirile cehești și să-i pedepsească.

Wekerle a și promis, că va stăruie pentru codificarea câtorva paragrafi

În acelea momente sac părinți și frați de ai noștri, cari au înfruntat moartea cu hărbăția străbună și au aratat lumii vitejia unui popor, care e vrednic să aibă și el o soartă între neamurile pământului.

Amintirea e o frumoasă mireasmă a sufletului omenească, dacă este totodată și roditoare. Ea trebuie să rodească florile recunoștinței și această recunoștință să nască fapte cari rămân, pentru pomenirea veșnică a eroilor și pentru edificarea rândurilor de oameni, cari vor veni. Să nu zică cumva nepoții și stranepoții noștri cumcă noi am fost morții acestui înfricoșat răboiu stând cu mâinile în sân și am văzut atâtea grezavenii fără să avem inimă, ca să le acoperim pe cât se poate, cu poviri gingașe și umane, cari să ne arate ființe zidite spre seninătate și simțiri superioare.

Mormintele eroilor zac încă abia însemnate pe sub celea muhi de dealuri. Camarazii, în vălvătaia răboiului, nu au avut vreme decât cel mult să îngroape pe tovarășii lor morți, sau să le pună o umilă cruce de brad alcătuită în pripă; datorită moaștră, a celor de acasă, a țării care ia trimis la luptă, e ca să caute acestea morminte respirate să le însemne cu pietri durabile, să le sădească cu flori, să facă grădini peste bulgării lor asprii, ca amintirea pe care le-o dărim să fie în chipul acesta vrednică de scumpii răposai și vrednică de

noi, cari trăim eu prețul scump al sângelui lor vărsat.

— Mormintele, mormintele eroilor! — ne strigă parcă un glas navalnic a milioane de guri din cealaltă lume. — Căutați mormintele eroilor și le învâliți în grădini de flori, în păduri de cruci, ca să se știe, că dorm întrânsela erei ai comodității noastre, dragi soldați, cari au plecat de aici dintre noi, ca pământul în care trăim să fie al nostru și pe viitor, și șara, pentru care s'au jertfit să fie liberă și respectată.

— Flori, cât de multe flori la mormintele eroilor!

*

Iubite Elve,

Ziua de astăzi este tristul praznic al morților răboiului. Și noi ne-am adunat aici ca să fărimăm o lacrimă sinceră pe atâtea morminte câte a făcut răboiul în trei ani și jumătate, de când își poartă moasa nemiloasă dela un capăt de lume la celalalt. Ne-am adunat să pomenim pe soldații noștri morți și să dăm un semn văzut despre sentimentul de pomenire rodnică al sufletelor noastre: să strângem câțiva bănișeri, cu cari, împreună cu ai altora din toate părțile, să se împodebească și să înflorească mormintele eroilor morți.

Să știți, că facem o faptă bună, o faptă aleasă: tidiem altar unui sentiment mare și foarte nobil, pomenirii morților. Și

za pomenirii unor morți de rând, cari mor între perini, în brațele părinților și prietenilor, ci pomenirii aceluia, cari nu au pregătit să-și dea viața pentru pacea noastră din viitor.

Bună faptă facem.

Și nu mă îndoiesc nici o clipă, că sufletele voastre gingașe înțeleg importanța lucrului acestuia: dor' sufletul de femeie e croit tocmai din aluatul dărușii și al pietății.

Rasune-Vă, deci, zilnic în inimă glasul celor călătorii în împărăția morții:

— „Nu ne nitați pe noi, surorile noastre celea izbite, când lăudați pe Domnul!“

Pallida mors aequo pulsat pede pauperum tabernas. Regumque turres.

Palida moarte pătrunde cu acelaș paș în colibe sărăciilor ca și în palatele regilor.

Horățiu, Ode I. 13 și 14.

Quem di diligunt adolescens moritur.

Moare tânăr acela, pe care îl iubesc zeii.

Plaut, Bacchides IV. 6.

Quidquid delirant reges, plectuntur Achivi.
Acheenii (grecii) sunt bătuiți, eri de către înnebunții regii.

Horățiu, Epistole I. 2, 14.

Popoarele suferă totdeauna din cauza neghobiiilor cărmuitorilor.

MARIAN: >Dicționar de citate.<

de natura aceasta în codul penal austriac, dar la ce rezultat, se vede din continuarea atacurilor împotriva maghiarilor, cari acum voesc să protesteze în delegațiuni împotriva celor.

Războiul european.

— Telegramme oficiale. —

Budapesta, 18 Noembrie. Pe câmpul de luptă italian pe teritoriile la nord-est de Asiago a încercat dușmanul prin vigoarea contra-atacului să recucerească pozițiile de înălțime ajunse în zilele din urmă pe mâinile noastre. Trupele noastre viteze au menținut în lupte înverșunate corp la corp liniile, pe cari le câștigaseră în lupte aspre. Asociații au cucerit în asalt între Brenta și Piave mai multe poziții de înălțime. Pe cursul inferior al râului Piave luptă artileristă de intensitate schimbătoare. Deosebit de vivace a fost ieri activitatea aviatorilor. Loctiitorul de oficer Arighi a puscat ieri al 18-lea avion dușman.

Pe câmpul de luptă vestic a rămas în Flandra focul artilerist între cadre moderate. În Artois și la nord de St. Quentin am făcut ieri cu prilejul unor lupte de recunoaștere reușite mai mult de 40 englezi prizonieri și am capturat mai multe mitralieze. După un foc artilerist, potențat de două zile contra frontului de sud de St. Quentin, a urmat un atac francez.

Pe celelalte fronturi nimic nou.

Informațiuni.

Cătră cetitori.

P. T. Abonenți sunt rugați să binevoiască a-și renoi abonamentul.

În deosebi rugăm pe domnii rezistanțieri, să facă bine să ne plătească, căci speșele edării foaiei sunt mari și din parte-ne am fost destul de indulgenți până acum.

Redacția și Administrația „UNIRII”.

Dela „Societatea meserieșilor români din Blaj”. *Contribuiri:* a) La „Legatul Ilie Mircea”. Comitetul „Societății meserieșilor din Blaj”, din prilejul trecerii la cele vecinice a măestrului păpușar Ilie Mircea, membru pe viață și fost casier al societății, în loc de cunună peritoare dia contribuiri benevole, a pus bază la „Legatul Ilie Mircea, pentru ajutorarea ucenicilor români, plasați pe la industrie din Blaj”. La acest legat au încurs următoarele contribuiri: Maria Mircea, soția reponatului 100 cor., Petru Ișan, păpușar Baclan, cunoscut cu reponatul 20 cor., Eugen Nicola mehanic, Blaj 20 cor., Petru Ionay pentru Anten Morosanyi 20 cor., Gavril Precup, Alexandru Ciura profesori, Ștefan Drago; primar, Blaj; Dr. Iacob Radu prelat,

Orade; Manoilă Iacob notar, Topârcea; Dr. Laurențiu Pop avocat, Abrud; Ioschim Toitoian preot, Chișfalău câte 10 cor.; Dr. Oct. Prie, Augustin Cahani, profesori câte 5 cor.; Dionisie Trifan croitor, Simion Bacilă păpușar, Teodor Onișor proprietar, Blaj câte 4 cor.; Liviu Dumitrescu preot. Sântimbru 3 cor.; Aurel Trifan croitor, Nicolae Stoian proprietar, Spring; Alexiu Trif preot, Făget; Vasile Barea saur, Blaj; Dr. Alexandru Rusu, prof. de teol., Augustin Coltor tipograf, Blaj; Dumitru Anca preot, Tecosești; Ioan Cișan preot, Tethaza câte 2 cor.; Alexandru Bugner preot, Bazna; Lucian Barbu proprietar, Cricău; Vasile Moldovan preot, Tâmpășeze; Vasile Nicoară, propr. Ciunga; Ioan Deac, preot; Ioan Sâmpălescu preot, Sălcud, câte 1 cor.

b) La fondul pentru caminul meserieșilor: Dr. Laurențiu Pop edr. Abrud, Manoilă Iacob notar, Topârcea câte 10 cor.; Dionisie Deaci protopop, Band 3 cor.; Ioan Bucur protopop, Iudel 5 cor.

c) La fondul văduvelor și orfanilor de meserieși: Sever Selăgim, Helod, în amintirea cununii fiului său Ionel Teușan cu d-șoara Viorica Popa din Reghin 50 cor. Tot din acest prilej Dr. Iacob Radu, prelat 20 cor.; Gavril Precup 10 cor.; Paul Chinez preot, Ierocofala 5 cor.; Ștefan Roșian, notar în Gârbova Aindului, totu vecinice pomenire a neuitabilei său fii Sever Roșian, elev în cl. IV. gimn. 20 cor.; Emil Pop propr. Bobalma 20 cor.; Dr. Ambrozia Chășianu, dir. gimn. 4 cor.; George Gergely, preot militar, Nicolae Ștefan, Presaca Ampoșului și Oct. Harșan preot, Cenade câte 2 cor.

Tuturor donatorilor le aduce cele mai călduroase mulțumiri în numele Societății meserieșilor
G. Precup,
prezident.

Aviz. „CASA DOMNULUI”. Aduc la cunoștința fraților preoți și canteri, că începând cu 1 Ianuarie 1918 vom scoate o revistă lunară intitulată: „Casa Domnului”. Fiecare număr al acestei reviste, care se va estinde pe 16 pagini 8° — va cuprinde tipicul amănunțit al lunii respective precum și studii și discuții din domeniul tipicului bisericii orientale.

Numărul prim, pentru Ianuarie e pus sub tipar și în 20 Decembrie m. r. se va expedia ca număr de probă în toate părțile, dar, — considerând marea scumpete a hârtiei și tiparului — intru număr venișna de exemplare.

De aceea rog pe frații preoți și canteri să mă avizeze pe o carte postală dacă doresc să li-se trimită număr de probă? Eventual pot să trimită prețul de abonament, care va fi 6 coroane 40 fileri anual, iar în caz, că s'ar abonă 2 sau mai multe exemplare sub o bandă, atunci 6 coroane exemplarul. Orice scrisori, precum și banii să se trimită pe adresa: Adm. „Casa Domnului”. — *Kiszebes. (Koloss megye).*

Acest aviz să se socotească drept răspuns și pentru cei cari au cerut „Calendarul bisericesc” pe anul 1918. Materialul destinat pentru acest Calendar se va tipări lună de lună în corpul revistei, după ce în urma unor împrejurări neprevăzute tiparirea Calendarului nu s'a putut face la timp.

Bologa, la 15 Noembrie 1917.

Septimiu Popa,
paroh.

Neolog. f. Dionisie Deac, preot gr.-cat. pensionat, după un morb acut, împărășit cu sf. taine a muribunzilor, a trecut din viață, dându-și nobilul său suflet în mâinile Creatorului, Miercuri în 14 Nov. la 9 ore seara în anul 77 al stății și 49 al preoției.

Rămășițele pământeste ale acumpului defunct s'au așezat spre odihna vecinică, Dumineca în 18 Nov. în cimitirul bisericii gr.-cat. din Săcalia la 10 ore a. m., missa funebrelă pentru sufletul defunctului s'a celebrat Luni în 19 Nov. în biserica gr.-cat. din Săcalia.

— f. **Ioan Bulbac,** paroh gr.-cat. în Mintiul-român și protopop în trăsutul Becleanului, după un morb îndelungat, împărășit fiind cu sf. Taine, și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului, Vineri în 16 Noembrie st. n. a. e. dimineața la 9 ore în al 71-lea an al vieții și al 42-lea an al preoției.

Rămășițele pământeste ale acumpului defunct s'au așezat spre odihna vecinică, Luni în 19 Noembrie st. n. la 1 ora d. a. în cimitirul gr.-cat. din Ioc.

Odihneasă în pace!

Bibliografie.

A apărut:

Plugul Domnului...

— Cuvinte pentru zilele de acum. —
de A. Melin.

Ca primul număr din „Cărțile Războiului”. Lectură potrivită pentru mulțime, săteni, soldați, etc. Se recomandă preoților ca să o împartă credincioșilor. Prețul unui exemplar 16 fil. La comanda mai mari rabatul convenit. De vânzare la Librăria Seminarială.

Cetățeni! Fiecare în interesul propriu, să semneze la împrumutul al șaptelea de războiu!

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Susia.

În atențiunea fraților preoți!

Atelierul de ornate sacre este pe cale de a face o comandă mai mare de stofă pentru odăjdii. Fărăste, prețurile materialului brut sunt astăzi neasemnat mai mari, ca până acuma. Prețul unui ornat complet — fără de stihariu — se urcă la 500—900 cor. — Cei ce reflectează deci la odăjdii, rog să dea de știre, cu *posibilită grabă*, spre a ne ști orienta la procurarea materialului, cu atât mai vârtos, că prețurile se urcă zilnic, în proporții neașteptate. — Ce privește calitatea și execuția odăjdiilor, Atelierul nostru rămâne credincios principiilor sale: *solid și cât mai ieftin.*

Blaj, 9 Noembrie 1917.

p. Atelierul de ornate:

Dr. Victor Macavetu.